

چيروكى كوره مندالېك له گهل پادشا وساحير وخواناسېك

له سوهه يې كورى سينانى پرميه وه - پره زاي خواى لېتت - كه پېغه مېر - صلى الله عليه وسلم - ده فېرموت: «له وانې پېش تېوه پادشايه ك هه بوو، كه جادوو گه رېكى هه بوو كاتېك جادوو گه ره كه پير بوو به پادشاي ووت: من به تهمېن بووم منالېكم بۇ بېتړه با فېرى جادووى بكېم، ئه وېش مندالېكى بۇ نارد تا فېرى بكات. له رېنگا كېدا (رېنگاى كوره منداله كېدا) كه هاتوچوې پېدا ده كرد، خواناسېكى گۆشه گېر هه بوو كوره منداله كه له لاي داده نېشت، وگوېې له قسه كانى راده گرت وپېى خوښ بوو، جا كاتېك ده چوو بۇ لاي جادوو گه ره كه به لاي خواناسه كېدا ده رويشت و لاي داده نېشت، و دوا ده كه وت له چوون بۇ لاي جادوو گه ره كه، بۇيه (به هوې دوا كه وتنه وه) جادوو گه ره كه لېده دا، منداله كه سكالاي ئه مې لاي خواناسه كه كرد، ئه وېش ووتې: ئه گه ر له جادوو گه ره كه ترساي بلې: له ماله وه دوايان خستم، كاتېكېش له ماله وه ترساي بلې جادوو گه ره كه دواي خستم، له كاتېكدا ئه وه له سهر ئه م حاله به رده وام بوو روژتېكيان هات به سهر نازه لېكى درنده ي زل كه رېى له خه لكى گرتبوو، ووتې: ده بې ئه مېرؤ بزائم، ناي جادوو گه ره كه باشتره يان خواناسه كه؟ به رديكى هه لگرت و ووتې: خوايه ئه گه ر كرده وهى خواناسه كه ت لا خوښه وېستتره له كرده وه كانى جادوو گه ره كه، ئه م نازه له بكوزه تا خه لكى ده ربازيان بېت، به رده كه ي تېگرت و نازه له كه ي كوشت و خه لكه كه ده ربازيان بوو، ئېنجا هات بۇلای خواناسه كه و ئه مې بۇ باسكرد، كابرې خواناس پېى ووت: ئه ي كورى خوښ، ئه مېرؤ تو له من باشترى، كارت گه يشتو ته ئه و راده يه كه من ده بېنېم، دلنبايه تو تووشى گېرو گرت ده بېت، ئېنجا ئه گه ر تووشى كېشه بوويت، هه وال سېبارت به من نه ده يت، ئه مې و منداله كه واي لېهاتبوو كو پرى زگماگ و به له كى چاك ده كرده وه و دهر د نه خوښيه كانى ديكه يشى چاره سهر ده كرد، هاوده مېكى پاشا كه كو پر بوو ئه مې بېست، به خه لات و به راتېكى زوره وه هات بۇ لاي، و ووتې: هه موو ئه م دياريه بۇ تو ئه گه ر چاكېم بكه يته وه. ئه وېش ووتې: خو من كه س چاك ناكه موه، به لكو هه ر تنها خواى گه وره خه لكى چاك ده كاته وه، ئه گه ر توېش باوهر به خوا به نېت، داوات بۇ ده كه م خواى گه وره چاك بكا ته وه، ئه وېش باوهرى به خوا هېنا و خواى گه وره چاكې كرده وه، هاته وه بۇ لاي پادشا و له لاي دانېشت هه روه ك چو ن له پېشدا داده نېشت، پادشا پېى ووت: كئ چاوى پېدا يته وه؟ ووتې: په روه رداگرم، (پادشا) ووتې: بۇ په روه رداگرتكى ترت هه يه جگه له من؟ ووتې: په روه رداگارى منېش و توېش هه ر خوايه. ئه وېش گرتى و ده ستى كرد به ئه شكه نجه دانى تا وه كو خه به رى له منداله كه دا، ئېنجا منداله كه يان هېنا، پادشا پېى ووت: كوره بچكوله ي خوښ، له جادوو گه رېدا گه يشتو وېته ئاستېك كه كو پر و به له كى چاك ده كه يت، وئوه وئوه ده كه يت، (كوره منداله كه) ووتې: من كه س چاك ناكه موه، تنها هه ر خواى گه وره خه لكى چاك ده كاته وه، ئه وېشى گرت و ده ستى كرد به ئه شكه نجه دانى، تا (منداله كه) هه والى دا سېبارت به كابرې خواناس، خواناسه كه يش هېنرا پېى ووترا: له دېنه كه ت پاشگه ز بېره وه، ئه وېش رازى نه بوو، (پادشا) بانگى كرد هه ربه كه هېنرا وله بان سهرى دانرا هه تا سهرى كرا به دوو كه رته وه، پاشان هاوده مې كه ي پادشا هېنرا، پېى ووترا: له دېنه كه ت پاشگه ز بېره وه ئه وېش رازى نه بوو، هه ربه له بان سهرى دانرا وسهرى ئه وېشى كرد به دوو پارچه وه، ئېنجا منداله كه يان هېنا و پېى ووترا له دېنه كه ت پاشگه ز بېره وه، ئه مېش رازى نه بوو، دا يه ده ست كو مې لېك له پياوه كانى و ووتې بېه ن بۇ شاخېك و له وئ سهرېخه ن بۇ سهر شاخه كه، كه گه يشتنه لوتكه كه ي، ئه گه ر له دېنه كه ي پاشگه ز بوويه وه باشه، ئه گه ر نا فرېبېده نه خواره وه، ئه وانېش برديان و به شاخه كه دا سهرېان خست، (منداله كه) ووتې: خوايه چو ن ده ته وېت ئه مانه م له كو لېكه ره وه. شاخه كه كه و ته له رزېن ئه وان كه و تنه خواره وه، ئه مېش هاته وه بۇ لاي پادشا، پادشا پېى ووت: هاوه له كانت چيان كرد؟ ووتې: خوا له كو لمى كرده وه، ئه وېش دا يه وه ده ست چه ند كه سېكى دېكه له پياوه كانى و ووتې: بېه ن له به له مېكدا هه لېگرن تا ده گه نه ناوه راستى ده رباكه، ئه گه ر له دېنه كه ي پاشگه ز بوويه وه باشه ئه گه ر نا فرېبېده نه ناوى، ئه وانېش برديان، ئه وېش ووتې: خوايه چو ن ده ته وېت ئه مانه م له كو لېكه ره وه، به له مې كه قلپ بوويه وه و هه موو نو قم بوون و ئه وېش (پاش ئه وه ي ده ربازي بوو) هاته وه بۇ لاي پادشا، پادشا پېى ووت: هاوه له كانت چيان لېهات؟

ووتی: خوا له کۆلمی کردنهوه، ئینجا به پادشای ووت: تۆ ناتوانیت من بکوژیت، ههتا چیت پێده ئیم ئەوه دهکهیت، ووتی: ئەوه چیه؟ ووتی: خه لکی هه موو له یه ک گۆره پاندا کۆ بکه ره وه و بم به سته به دارخورمايه که وه، پاشان تیرێک له تیردانه کهم ده ره پهنه، وتیره که بخهره ناو جهرگه ی که وانه که وه و پاشان بلی: به ناوی خوی پهروه ردگاری منداله که و دوی ئەوه تیره کهم تیبگره، ئەگه ر تۆ ئەمهت کرد، ئیتر ده مکوژیت، ئەویش هه موو خه لکی له یه ک خاکدا کۆ کرده وه و له سه ر لقی دارخورماکه منداله که ی به سته وه، وپاشان تیرێکی له تیردانه که ی هه لگرت، و خسته ی ناو جهرگه ی که وانه که وه، و ووتی: به ناوی خوا، پهروه ردگاری منداله که، تیره که ی تیبگرت، به ر لایه کی سه ری (لاجانگی) که وت، ده سته ی نایه سه ر شوپنی تیره که ومرد، خه لکی هه موو ووتیان باوه رمان هینا به پهروه ردگاری منداله که، باوه رمان هینا به پهروه ردگاری منداله که، پیاوێک هات بۆ لای پادشا و پێی ووت: ئایا ده زانیت ئەوه ی لپی ده ترسایت سوپند به خوا ئەمپۆ روویدا، خه لکی تازه باوه ریان هینا، ئەویش فه رمانی ده رکرد به چالکردن (له غه م لیدان)، له سه ر کوچه و کۆلانه کان چالکرا (له غه م لیدرا) و ئاگریان تیدا کرایه وه و (پادشاکه) ووتی: هه رکه سه یک له دینه که ی پاشگه ز نه بوویه وه بیسووتین تیایدا، یان پێی بووتریت خۆتی تێ فڕییده، ئەوانیش وایان کرد، هه تاوه کو ته نانه ت ژنی ک هات مندالیکی خۆی پێ بوو، سه لی کرد و ترسا له وه ی خۆی تێ فڕیدا، منداله که ی پێی ووت: دایه ئارام بگره، چونکه به راستی تۆ له سه ر «هه قی».

[صه حیه] [موسلیم گێراویه تیه وه]

ئهم فه رمووده یه جیرۆکیکی سه یری تیدایه: ئەویش ئەوه یه پاشایه ک له وانیه ی پێشوودا ساحیرێکی هه بوو وه کو پراوێزکاری خۆی دایناوو؛ بۆ ئەوه ی بۆ به رژه وه ندیبه کانی خۆی به کاریه پێیت، ئەمیش ده ریده خات که ئهم پادشایه که سه یکی سه رکوتکه ر وسته مکاره وده یه وپت خه لکی بکات به کۆپله ی خۆی، کاتیک ساحیره که ته مه نی گه وره بوو به پادشاکه ی ووت: من ته مه نم گه وره بوو کورێکی مندالیکم بۆ بێتیه بۆ ئەوه ی فیری سحری بکه م، کورێکی مندالی هه لێژارد چونکه زوو فیر ده بن و ته مه نیان زۆر ماوه وشتیان له بیر ناچیتته وه به ئاسانی، به لام خوی گه وره خیری وپست بۆ ئەو کوره منداله ی که هه لێژێردرا، رۆژێکیان غولامه که -کوره منداله که- به لای خواناسێکدا تیبه یری که خه ریکی خودا په رسته ی بوو، وگویی بۆ گرت وقسه کانی به لاره جوان بوو، چونکه که سه ی خوا په رست ته نها قسه ی خیر وچاکه ده کات، له وه یه خواناسێکی زانا بیته به لام لایه نی خودا په رسته یه که ی زیاتره بۆیه به خواناس -پراهیب- ناوده بریت، ئەگه ر منداله که له ماله وه ده ر بچووايه ده هات بۆ لای خواناسه که ودوا ده که وت له رۆبشتن بۆ لای ساحیره که، و ساحیره که لپی ددا، بۆچی دوا ده که ویت؟ و غولامه که سه کالای ئەمه ی هینا بۆ لای خواناسه که بۆ ئەوه ی رێنموونی بکات بۆ شتی که بۆ ئەوه ی به هۆیه وه په رزگاری بیته، ئەویش ووتی: ئەگه ر چوویت بۆ لای ساحیره که و ترسایت له وه ی سزات بدات بلی: ماله وه دوا یان خستم، و ئەگه ر گه راینه وه بۆ ماله وه بلی: ساحیره که دوی خستم؛ بۆ ئەوه ی په رزگارت بیته، خواناسه که -خوداش زاناتره- ده زانیت که ئەمه درۆیه به لام له وه یه پێی وایته که ئەم درۆیه خراپه که ی که متره له خراپه ی سزاکان بۆ سه ر منداله که، یان مه به سته ی ته وریه کردن بوو، و غولامه که شه ئەمه ی ئەنجامدا وده هات بۆ لای خواناسه که و لپی ده بیست وپاشان ده چوو بۆ لای ساحیره که، و ئەگه ر لای ماله وه یان لای ساحیره که دوا بکه و تایه ئەو قسه ی ده کرد که خواناسه که پێی ووت، جارێکیان غولامه که به لای شیریکی گه وره تیبه یری که پێی له خه لکی ده گرت و نه یان ده توانی له ترسی شیره که تیبه یر بین، بۆیه منداله که وپسته ی تاقیکردنه وه یه ک بکات؛ ئایا خواناسه که په راست ده کات یان ساحیره که، بۆیه به ردێکی گرته ده ست وداوای له خوی گه وره کرد که ئەگه ر خواناسه که په راست ده کات ئەوا به م به رده ئەو ئازله به مریت، بۆیه به رده که ی فڕیدا و ئازله که ی کوشته، و خه لکی تیبه یر بوون، و غولامه که زانی که خواناسه که باشه و په راست ده کات و له سه ر خیره نه ک ساحیره که، و ئەم په رووداوه ی بۆ خواناسه که گێرایه وه، و ئەویش پێی ووت: تۆ ئەمپۆ له من باشتری، گه یشتووینته به و پله یه ی که ده یینم و تۆ تووشی تاقیکردنه وه ده بیت و ئەگه ر تووش بوویت ئەوا باسی من نه که یته له لای ئەوان، و منداله که کوپری زگماگی و به له کی وزۆر نه خووشی تری چاکده کرده وه به ئیزنی خوی گه وره، هاوده میکی پاشا که زۆر جار له لای داده نپشت کوپه ر بوو، و دیاریه کی زۆری بۆ غولامه که هینا وپێی ووت: ئەم هه موو دیاریه یه بۆ تۆ ئەگه ر شیفا م بدیه ت، و منداله که ووتی: من شیفا ی که سه ناده م، خوی گه وره شیفا ده دات، ئەگه ر باوه ر به خودا به ینیت ئەوا نزا ده که م که خوی گه وره شیفا ت بدات، و پیاوه که شه ئیمانی هینا و خودا شیفا ی دا، و باوه یری به خودا هینا و کوفری به په رسته ی پادشاکه ده کرد؛ هینرا بۆ لای پاشا وداوای لیکرد که په شیمان بیته وه له دینه که ی به لام پیاوه ئیمانداره که په رته ی کرده وه، وپاشان منداله که و خواناسه که شه هینران و هه موویان په رتیان کرده وه په شیمان بینه وه له دینه که یان، بۆیه به هه ره له ته وقی سه ری پیاوه که و خواناسه که وه لاشه یان کرا به دوو له ته وه، به لام منداله که یان نه کوشته، و ئەمیش به لگه یه له سه ر ئەوه ی مرووف پێویسته له پیناو خوی گه وره ئارام بگرت له سه ر دینداری ئەگه ر هه رچه یه که به سه ردا هات، پاشان پاشا به

پیاوه کانی ووت: بیهن بۆ سەر لوتکهی شاخیک ئەگەر پەشیمان بووهوه له دینهکەى باشه ئەگەر نا ئەوا فەرپى بدەنه خوارهوه و مندالهکە ووتى: خودایه به هەر شىوهیهک خۆت دەتەوێت لەناو بیه، وشاخهکە تووشى هەژاندن هات و پیاوهکان کهوتنه خوارهوه، و مندالهکە هات بۆ لای پادشا و پى ووت: کوان هاورپکانت؟ ئەویش (مندالهکە) ووتى: خۆى گهوره له ناوی بردن، و پاشان پاشا به کۆمهلیک پیاوی تری ووت: مندالهکە بیهن بۆ ناو به له میک له ناوه پراستی دهريادا ئەگەر پەشیمان بووهوه له دینهکەى باشه ئەگەر نا ئەوا فەرپى بدەنه نێو دهرياکهوه، و برديان و مندالهکە ووتى: خودایه به هەر شىوهیهک خۆت دەتەوێت لەناو بیه، و به له مهکە هه لگهرا و ئەوان نفووم بوون، و مندالهکە گهرايهوه بۆ لای پاشا، و پى ووت: کوان هاورپکانت؟ ئەویش (مندالهکە) ووتى: خۆى گهوره له ناوی بردن، و به پاشای ووت: ناتوانیت من بکوژیت هه تاوه کو ئەوهی من پیت ده لیم ده بیت جیه جیى بکهیت، پاشا ووتى: چیه؟ مندالهکە ووتى: خه لکی هه موو کو بکه یته وه له یه ک شویندا و له سەر دارپک بمه سته ره وه، و پاشان تیرپک بیه له تیردانه کهم که تیره کانی تیدا داده نیم، و تیره که بخه ره ناوه پراستی که وانه که وه و پاشان بلئ: به ناوی خودا پهروه دگاری ئەم منداله، و پاشان تیره که بوه شینه، ئەگەر وا بکهیت ئەوا ده مکوژیت، بۆیه پاشا هه موو خه لکی کو کرده وه له یه ک شویندا و مندالهکەى له سەر دارپک به سته وه و تیرپکی هینا له تیردانی مندالهکە، و تیره کهى خسته نێو که وانه که وه و ووتى: به ناوی خودا پهروه دگاری ئەم منداله و هاویشتی و تیره که به سه ری منداله که کهوت و مرد، خه لکی ووتیان: باوه پرمان هینا به خۆى مندالهکە، و کۆمه لیک له پیاوانی هاتن بۆ لای پادشا و ووتیان: ئایا هه و آلت پیندیهن سه بارهت به ئەوهی لێی ده ترسایت؟ والله ئەوهی لێی ده ترسایت پروویدا، و هه موو خه لکی باوه پرمان هینا، بۆیه پاشا فه رمانی کرد به وهی چال بکهن له پرپگاکاندا و ئاگری تیدا بکه نه وه، و به پیاوه کانی ووت: هه رکه سیک له دینه کهى هه لئه گه رايه وه ئەوا فەرپى بدەنه نێو چاله که وه، یان پینان بلین: خۆت فیره بده نێو ئەو چاله وه، و ئافره تپک هات و مندالیکی له گه لدا بوو، و دوا کهوت له وهی خۆى تى فەرپيدات به هۆی په حمه تی به رامبه ر منداله کهى، به لام منداله کهى پى ووت: ئەى دایه ئارام بگره چونکه تۆ له سەر هه قى

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/3303>

النجاه الخيرية
ALNAJAT CHARITY

